

Από τον Χρήστο Επαμ. Κυργιάκη

Πιο πολύ κι από την ίδια τη μιζέρια, πειράζει το ότι τη συνηθίζουμε.

Περισσότερο κι από την ίδια την ανέχεια, ενοχλεί το ότι τη θεωρούμε αυτονόητη, σταλμένη από το Θεό, πεπρωμένο που δεν αλλάζει.

Πιο πολύ κι από το ίδιο το νέο μνημόνιο που ετοιμάζουν, ενοχλεί το ότι θα υπογραφεί από μια κυβέρνηση που ισχυρίζεται ακόμη ότι είναι Αριστερή.

Με ποια «αριστερή» λογική να εξηγήσεις την περηφάνια της κυβέρνησης από το γεγονός ότι πλήρωσε όλες τις δόσεις στους τοκογλύφους και το ότι δεν αισθάνονται την ανάγκη ούτε μια συγνώμη να ζητήσουν από όλους αυτούς που τους πίστεψαν και τους ψήφισαν;

Άραγε τι έχουν να απαντήσουν στους ασθενείς των νοσοκομείων που αναγκάζονται να αγοράζουν, αν έχουν χρήματα, γάζες, «πάπιες», φάρμακα, φαγητό και ότι άλλο απαραίτητο για τη νοσηλεία τους που κατάντησε είδος πρώτης ανάγκης;

Πόσο περήφανοι νιώθουν για τους ασθενείς που περιμένουν σε λίστες αναμονής για πολλούς μήνες μέχρι να χειρουργηθούν;

Πόσο «αριστεροί» αισθάνονται όταν ο ασθενής πρέπει να πληρώσει τη βενζίνα του ασθενοφόρου-αν υπάρχει κι αυτό-που θα τον μεταφέρει σ'ένα επαρχιακό νοσοκομείο άδειο από γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό.

Πόσο καλά αισθάνονται όταν συναντούν βουβούς ανθρώπους που πίστεψαν και περίμεναν την ελπίδα να έρθει καβάλα στο άλογο.

Δεν αισθάνονται καμία ηθική δέσμευση απέναντι στους συνταξιούχους που περίμεναν τον 13^ο μισθό και εισέπραξαν μια «ειλικρινή υπόσχεση» για το απώτερο μέλλον;

Πόσο μακριά από τους ανθρώπους μπορεί να έχεις βρεθεί για να βαφτίζεις τις προεκλογικές υποσχέσεις «σχήματα λόγου»;

Δεν καταλαβαίνουν την απογοήτευση που έχουν σπείρει στον κόσμο; Δεν τους τρυπάει τα τύμπανα αυτή η εκκωφαντική κραυγή που βγαίνει από τα σφιγμένα χείλια των ανθρώπων;

Ας κάνουν ότι θέλουν, ας βαφτίσουν τα μνημόνια και την τρόικα όπως θέλουν. Δεν έχουν όμως το δικαίωμα να ισχυρίζονται ότι αυτό συνιστά «αριστερή πολιτική».

Είχαν πολλές ευκαιρίες, κάθε που πλήρωναν και μία δόση, να αποδείξουν στην πράξη ότι είναι «αριστεροί». Δεν το απέδειξαν όμως κι όταν κάτι δεν αποδεικνύεται στην πράξη, τα λόγια παύουν να είναι μεταξωτές κορδέλες και γίνονται φύκια.

Ούτε να ασπάζονται εκείνο το αισχρό μότο που λέει ότι πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού γιατί πολιτική είναι οι ενέργειες που κάνεις για να προασπίσεις κάποια συμφέροντα. Τα συμφέροντα των πολλών που παράγουν ή τα συμφέροντα των λίγων που κερδοφορούν.

Η κυβέρνηση θέλησε να έχει και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο μέχρι που, όπως όλα δείχνουν, αποφάσισε να δώσει ολόκληρη την πίτα στο σκύλο.

Γιατί άραγε δεν δίνουν στη δημοσιότητα, μονομερώς, τα πρακτικά όλων των συζητήσεων με τα κοράκια και τις ύαινες; Γιατί φοβούνται να μάθει ο κόσμος την αλήθεια; Μήπως και αποκαλυφθεί η στάση των εταίρων μας ή μήπως και αποκαλυφθεί η στάση της κυβέρνησης;

Αν συνεχίσουν έτσι, όπως όλα δείχνουν μέχρι τώρα, θα είναι για λύπη και οι καλοθελητές θα ερμηνεύσουν τη μη εφαρμογή μιας αριστερής πολιτικής σε αριστερή πολιτική με ολέθριες συνέπειες για τους πολλούς και αμέτρητα ευεργετήματα για τους λίγους